

[Erlendsson]

dansk erhverv en revolutionerende forandring, der vil ske i dets hverdag med disse lovforslags vedtagelse. Derfor skal de også have et ord med på vejen her ved tredje behandling og i ikke mindre grad, fordi det netop er kommet mig for øre, at kommissær Gundelach er utilfreds med, at disse lovforslag fremsættes på nuværende tidspunkt, og siger, at det er alt for tidligt. Man forbereder et våben, et tveægget sværd, som kan vendes mod det danske fiskeri, med disse lovforslag.

Regeringen bekræfter endnu en gang sin vilje til at lukke erhvervet for tilgang udefra af risikovillig kapital. Mennesker, der har lyst til at prøve andet erhverv, skal holdes på afstand. Det skal være lige så vanskeligt som inden for landbruget, hvor det i dag er ganske overordentlig vanskeligt, næsten umuligt, for en person udefra, der har lyst til at skifte erhverv, at forsøge med egen kapitalindsats og egne kræfter at drive landbrug, hvis han ikke så at sige er født ind i erhvervet.

Der var derfor heller ikke noget mærkeligt i, at hr. Drejer, som talte på socialdemokratiets vegne, erklærede ved andenbehandlingen, at han og den øvrige socialdemokratiske folketingsgruppe ikke var uenige i SFs intentioner, der netop går ud på dette at holde erhvervet lukket, som det fremgik af hr. Bjørn Poulsens ændringsforslag til lovforslag nr. L 162. Det prøvede fiskeriministeren sidste gang at afvise, men det er jo ikke muligt, i hvert fald ikke uden at fiskeriministeren må tage afstand fra den socialdemokratiske ordførers udtalelser.

Privat risikovillig kapital, der ikke ejes af aktive fiskere, skal holdes ude fra at deltage i fornyelsen og effektiviseringen af dette store erhverv. Derimod har man ikke noget imod, at staten subventionerer. Men her får fiskerne jo en strengere herre over sig, som stiller ganske anderledes krav om gengæld og lydighed, end privat kapital ville og kunne gøre. Og man får investeringer, som erfaringsmæssigt er langt mindre egnede til at fremme et erhverv, end privat risikovillig kapital er.

Regeringen bruger biologernes skræmmekampagne – som den, Gud bedre det, måske endog selv tror på – til at true erhvervet på livet. Det sker i lovforslag nr. L 164 om regulering af fiskeriet. Nu skal vi hjælpe jer til at holde op med at fiske og komme af med jeres skibe, så I ikke skal hænge på en for stor rente- og gældsbyrde, siger regeringen derefter

i lovforslag nr. L 163. Åh tak, siger fiskerne, men ikke for meget, for vi tror, at vi kommer til at behøve skibene igen. Nej, der skal en varig nedskæring til, siger fiskeribiologerne dystert. Og det skal ske imod fiskernes egen vilje og egen vurdering.

Med disse love vil dansk fiskerierhverv blive et døende erhverv. Det fremgår ganske tydeligt af bemærkningerne til de tre lovforslag, at det er, hvad regeringen forudser.

Disse lovforslag er et sørgeligt bevis på, at skiftende regeringer siden Danmarks indtræden i fællesmarkedet ikke har haft evne til at gennemføre den danske EF-fiskeripolitik, der naturligvis måtte gå ud på at følge EF-traktatens præambel op, som den blev udformet af de oprindelige 6 magter. Heri siges, at der skal skabes grundlag for en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk, der sikrer økonomiske og sociale fremskridt for disse lande ved at fjerne de skranke, der deler Europa, forbedrer disse folks levevilkår og beskæftigelsesforhold og fjerner bestående hindringer for at sikre en vedvarende ekspansion, ligevægt i samhandelen og redelig konkurrence.

Det er disse herlige mål, der burde styres efter i den danske EF-politik. Det var disse perspektiver om europæisk solidaritet, der i sin tid sikrede et flertal for Danmarks indtræden i EF. Det var følgelig disse principper, regeringen skulle styre efter og føre sin politik efter, i stedet for nu at indrette sig på et endeligt nederlag over for Storbritannien, som konsekvent har blokeret skabelsen af den fælles fiskeripolitik beroende på lige adgang til det fælles EF-hav som forudsat i Romtraktaten, specielt denne traktats artikel 102.

I stedet har man ladet sig skræmme af fiskeribiologernes pessimistiske gætterier med hensyn til fiskebestandenes størrelse, mens realiteterne jo er, at kun enkelte sildestammer i Nordsøen har været truet. De praktiske fiskere ved, at fiskebestandenes størrelse altid har svinget overordentlig meget. Der har været gode år, og der har været år, hvor det så ud, som om en bestemt fiskeart helt skulle forsvinde, men så har der efter års forløb igen været rigelige mængder af den pågældende fiskeart, mens fiskerne i mellemtiden har kunnet blive ved deres erhverv og udbygge det ved fleksibel omstilling fra ét fiskeri til et andet. Fiskerne har levet og arbejdet